

KRAJSKÝ ÚŘAD

MORAVSKOSLEZSKÝ KRAJ

28. října 2771/117, 702 00 Ostrava

Čj.: MSK 30128/2024
Sp. zn.: DSH/6187/2024/Dos
280.9 S5
Vyřizuje: Mgr. Jan Dospiva
Odbor: Odbor dopravy
Telefon: 595 622 210
Fax: 595 622 126
E-mail: posta@msk.cz
Datum: 2024-04-26

Rozhodnutí

Krajský úřad Moravskoslezského kraje (dále jen krajský úřad) v přenesené působnosti na základě ust. § 67 odst. 1 písm. a) zákona č. 129/2000 Sb., o krajích (krajské zřízení), ve znění pozdějších předpisů, podle ust. § 40 odst. 3 zákona č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen zákon o pozemních komunikacích) a podle ust. § 89 zák. č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen správní řád) na základě odvolání

(dále jen odvolatel),

přezkoumal rozhodnutí Městského úřadu Jablunkov, odboru dopravy (dále jen silniční správní úřad) č. j. MEJA 19113/2023, SPI 518/2023/OD/VYJ-9 ze dne 29. 11. 2023 (dále jen napadené rozhodnutí), kterým silniční správní úřad rozhodl o žádosti odvolatele, podané dne 13. 2. 2023, tak, že

na pozemku parc. č. v katastrálním území Horní Lomná, v obci Horní Lomná (ostatní plocha – neplodná půda), se nachází pozemní komunikace – kategorie veřejně přístupná účelová komunikace ve smyslu ust. § 7 odst. 1 zákona o pozemních komunikacích a tento právní vztah trvá od roku 1971

a rozhodl takto:

Podle ust. § 90 odst. 5 správního řádu se odvolání **zamítá** a napadené rozhodnutí se **potvrzuje**.

Odůvodnění

Dne 13. 2. 2023 obdržel silniční správní úřad žádost odvolatele o určení právního vztahu, že na pozemku odvolatele parc. č. v k. ú. Horní Lomná se nenachází veřejně přístupná účelová komunikace. Dne 29. 11. 2023 vydal po předchozím řízení napadené rozhodnutí, které zástupci odvolatele doručil téhož dne. Dne 14. 12. 2023, tedy včas, bylo silničnímu správnímu úřadu doručeno výše uvedené odvolání, které bylo následně doplněno dne 20. 12. 2023.

Odvolatel v něm uvádí, že považuje rozhodnutí za nesprávné. Z odůvodnění napadeného rozhodnutí není zřejmé, z jakých podkladů správní orgán vycházel a o jaké důkazy svá zjištění opřel. Správní orgán dle názoru odvolatele neúplně zjistil skutkový stav věci, když neprovedl důkazy odvolatelem navržené. Odvolatel dále namítá, že správní orgán prvního stupně postupoval v řízení, které rozhodnutí předcházelo, v rozporu s právními předpisy. Správní orgán prvního stupně nedostatečně posoudil a zjistil, že pozemek odvolatele je

Tel.: 595 622 222

IČ: 70890692

Fax: 595 622 126

DIČ: CZ70890692

ID DS: 8x6bxsd

Č. účtu: 1650676349/0800

[www.msk](http://www.msk.cz)

součástí veřejně přístupné účelové komunikace na pozemku parc. č. [REDAKCE] přičemž tento svůj závěr řádně neodůvodnil, jakož se ani nevypořádal s tvrzeními odvolatele, že jeho pozemek nelze posuzovat shodně s pozemkem parc. č. [REDAKCE]. Správní orgán se vůbec nevypořádal s tvrzením žadatele, dle kterého je naplněn přístup na pozemek odpůrce přímo z pozemní komunikace na pozemku [REDAKCE]. Správní orgán vůbec nezkoumal, zda ve vztahu k pozemku odpůrce existuje jiný přístup než přes pozemek odvolatele, když otázku nutné komunikační potřeby pozemku odpůrce parc. č. [REDAKCE] považoval za nadbytečnou. Správní orgán nedostatečně zjistil skutkový stav pro posouzení nutné komunikační potřeby.

Tyto námitky dále odvolatel rozvádí tak, že správní orgán shledal u pozemku odvolatele č. [REDAKCE] v k. ú. Horní Lomná naplnění všech čtyř znaků účelové komunikace pouze z důvodu, že tyto znaky shledal na sousedním pozemku parc. č. [REDAKCE] v k. ú. Horní Lomná, který se však nachází ve vlastnictví České republiky. Jedná se zejména o znak nutné komunikační potřeby, který u pozemku parc. č. [REDAKCE] naplněn není z důvodu existence alternativního přístupu k pozemku odpůrce ze „spodní strany“ z pozemní komunikace na pozemku [REDAKCE]. Svým rozhodnutím správní orgán podle odvolatele bezprecedentním způsobem zasáhl do jeho vlastnického práva (odvolatel odkazuje na nález Ústavního soudu sp. zn. II. ÚS 268/06). Užívání pozemku odvolatele je podle odvolatele ryze soukromým zájmem odpůrce, nikoli zájmem veřejným, neboť existuje přímý přístup na pozemek odpůrce [REDAKCE] a z něj na pozemek odpůrce [REDAKCE] z pozemní komunikace na pozemku [REDAKCE]. S touto námitkou odvolatele se správní orgán vůbec nevypořádal. Omezení vlastnického práva odvolatele, který je fyzickou osobou, je činěno čistě ve prospěch jedné osoby, a to odpůrce, který je právnickou osobou a investorem, který v rámci svého podnikatelského záměru hodlá využít pozemek soukromého vlastníka bez toho, aby za toto nabídl odpovídající kompenzaci. Správní orgán se však vůbec ke konkrétní situaci nevyjádřil, nevypořádal se s argumenty odvolatele, dle kterých nedochází ke kouskování účelové komunikace, nýbrž k jejímu ukončení právě na hranici pozemku odvolatele, a to z důvodu, že není dále jako veřejně přístupná komunikace užívána a pro pozemek odpůrce existuje jiný přístup.

Dále odvolatel uvádí, že v daném případě namítal, že nelze pozemek žadatele jako fyzické osoby posuzovat stejně jako pozemek, který se nachází ve vlastnictví státu [REDAKCE] a od naplnění znaků účelové komunikace na tomto pozemku usuzovat bez dalšího na naplnění znaků účelové komunikace na pozemku žadatele. V takovém případě by se jednalo o zneužití institutu veřejného práva za současného pošlapání práva vlastnického. Navíc vlastnictví pozemku parc. č. [REDAKCE] státem zde hraje zásadní roli pro posuzování znaků účelové komunikace, a to například z hlediska souhlasu či nesouhlasu s veřejným užíváním (stát se obvykle nebude proti veřejnému užívání vymezovat jako soukromý vlastník). Pokud by nemělo jít cestu posuzovat z hlediska odlišných vlastníků pozemků, po kterých cesta vede, pak by projev nesouhlasu jednoho vlastníka cesty s veřejným užíváním neměl žádný vliv, pokud by vlastník sousedního pozemku souhlas s veřejným užíváním dal (odvolatel odkazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 5 As 3/2009-76 ze dne 16. 3. 2010).

Dále odvolatel poukazuje na to, že správní orgán v odůvodnění rozhodnutí na str. 3 uvádí, že během řízení bylo zjištěno, že posuzovaná komunikace se nachází nejen na pozemku odvolatele č. [REDAKCE] ale také na pozemcích parc. č. [REDAKCE] a [REDAKCE]. Správní orgán však podle odvolatele neuvádí, z čeho tuto skutečnost zjistil, a to i přesto, že je toto zjištění pro jeho rozhodnutí a další odůvodnění zcela zásadní, když na tomto zjištění celé své rozhodnutí založil. Odvolatel tvrdil a výsledky navržených svědků chtěl prokázat, že jeho pozemek není již minimálně od roku 2017 veřejně užíván. Proto neměl také důvod omezovat vstup na pozemek žádnými pevnými překážkami či cedulemi. Správní orgán však žádného z žadatelem navržených svědků nevyslechl a vůbec se nevypořádal s tvrzeními žadatele, že přístup na pozemek odpůrce přes pozemek žadatele není veřejně užíván již minimálně od roku 2017. Správní orgán se tedy vůbec nevypořádal s tvrzením žadatele, že účelová komunikace zaniká, když zanikne účel, pro který vznikla, děje se tak živelně a bez správního rozhodnutí. Jedním z příkladů zániku účelové komunikace je zánik nemovitosti, která byla

komunikací obsluhována (odvolatel odkazuje na rozsudek Nejvyššího soudu sp. zn. 22 Cdo 766/2011). Pokud má správní orgán za prokázáno, že účelová komunikace vznikla v roce 1971, s čímž však odvolatel nesouhlasí pro chybějící nutnost komunikační potřeby i v této době, neznamená tento stav nutně, že účelová komunikace existuje i v době rozhodování správního orgánu. Odvolatel tvrdí, že zánikem chaty Sokolka zaniklo užívání jeho pozemku. Komunikační potřebě pozemků odpůrce (parc. č. [REDACTED] a parc. č. [REDACTED] bez existující stavby na tomto pozemku) je vyhověno přímým sousedstvím pozemku parc. č. [REDACTED] s veřejnou komunikací na pozemku parc. č. [REDACTED]. K tomuto se správní orgán ve svém odůvodnění nijak nevyjádřil. Správní orgán pak současně ve svém rozhodnutí dle odvolatele zcela chybně hodnotí zpevněnou cestu na pozemku odvolatele jako stavbu v občanskoprávním smyslu, která se má nacházet ve vlastnictví obce Horní Lomná, z čehož vyvozuje mylné závěry o existenci oprávnění každé osoby ji užívat z titulu veřejného užívání. Správní orgán se dopouští zkratkovitého úsudku o existenci účelové komunikace na soukromém pozemku odvolatele, který je založen pouze na vizuálním znaku existence zpevněné cesty postavené obcí Horní Lomná.

Konečně odvolatel namítá, že přestože účastníci ve správním řízení činili návrhy a předkládali fotografie a listiny jako důkazní prostředky, žádné důkazy ve správním řízení (s výjimkou místního šetření) provedeny nebyly. Zejména nebyly provedeny žádné listinné důkazy přečtením či sdělením jejich obsahu. Ve správním řízení nebyli vyslechnuti žádní svědci. Podle odvolatele tak došlo k nedostatečnému zjištění skutkového stavu v důsledku absence provedení řádného důkazního řízení a nedostatečnému odůvodnění závěrů napadeného rozhodnutí. Správní orgán nepřistoupil k výslechu účastníků řízení, přesto však z jejich tvrzení (která nejsou důkazy) zcela evidentně vyvozoval určité závěry (str. 9, odst. třetí odůvodnění). Je třeba zdůraznit, že tvrzení účastníků byla zásadně rozporná a protichůdná a z odůvodnění rozhodnutí správního orgánu není patrné, která tvrzení účastníku a na základě jakých skutečností pokládá za prokázána a která nikoliv. Rovněž samotné řízení je zatíženo vadou, která má vliv na zákonnost řízení a rozhodnutí, neboť správní orgán nejednal v řízení se všemi účastníky řízení dle § 27 správního řádu, a to za situace, kdy správní orgán zkoumal znaky účelové komunikace na pozemku parc. č. [REDACTED] nikoli pouze na pozemku parc. [REDACTED], jak navrhoval odvolatel. K místnímu šetření pak nebyly předvolány a neúčastnily se jej všechny osoby, které dle rozhodnutí správního orgánu komunikaci užívají k přístupu ke svým nemovitostem.

S ohledem na výše uvedené odvolatel navrhuje, aby odvolací orgán rozhodl tak, že napadené rozhodnutí zruší a věc vrátí k novému projednání správnímu orgánu, který rozhodnutí vydal.

Podle ust. § 89 odst. 2 správního řádu odvolací správní orgán přezkoumává soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo, s právními předpisy. Správnost napadeného rozhodnutí přezkoumává jen v rozsahu námitek uvedených v odvolání, jinak jen tehdy, vyžaduje-li to veřejný zájem. K vadám řízení, o nichž nelze mít důvodně za to, že mohly mít vliv na soulad napadeného rozhodnutí s právními předpisy, popřípadě na jeho správnost, se nepřihlíží.

Podle § 3 správního řádu nevyplývá-li ze zákona něco jiného, postupuje správní orgán tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad jeho úkonu s požadavky uvedenými v § 2.

Podle § 141 odst. 4 správního řádu ve sporném řízení vychází správní orgán z důkazů, které byly účastníky navrženy. Pokud navržené důkazy nepostačují ke zjištění stavu věci, může správní orgán provést i důkazy jiné. Neoznačí-li účastníci důkazy potřebné k prokázání svých tvrzení, vychází správní orgán při zjišťování stavu věci z důkazů, které byly provedeny. Správní orgán může též vzít za svá skutková zjištění shodná tvrzení účastníků.

Dále podle § 142 odst. 3 správního řádu pro dokazování v řízení o určení právního vztahu platí ustanovení § 141 odst. 4 obdobně.

Aby bylo možno uznat existenci veřejně přístupné účelové komunikace (tedy účelové komunikace v režimu obecného užívání), musí být dle ustálené praxe i judikatury správních soudů naplněny jak zákonem definované znaky účelové komunikace (dopravní cesta, která zajišťuje přístup vlastníkům k jejich nemovitostem), tak znaky doplněné judikaturou (cesta naplňuje nutnou komunikační potřebu a její vlastník či jeho právní předchůdce dal souhlas k obecnému užívání cesty). Pro vznik veřejně přístupné účelové komunikace je zapotřebí, aby byly naplněny všechny čtyři pojmové znaky současně. Není-li naplněn byť jen jediný z pojmových znaků, nejedná se o veřejně přístupnou účelovou komunikaci.

Co se týče prvního znaku, tedy existence stálé a zřetelné cesty v terénu, je tento znak bezpochyby naplněn. Z ohledání provedeného silničním správním úřadem i ze snímků ve spisové dokumentaci je patrné, že na parc. č. [redacted] v k. ú. Horní Lomná se nachází komunikace z živičného povrchu, která navazuje na pozemní komunikaci na parc. č. [redacted]

Stejně tak je naplněn i druhý znak účelové komunikace, totiž její funkce spojení nemovitostí s ostatními komunikacemi. V daném případě předmětná komunikace navazuje na pozemní komunikaci na parc. č. [redacted] a slouží ke spojení pozemků a staveb na parc. č. [redacted] parc. č. st. [redacted], parc. č. [redacted], parc. č. [redacted] a parc. č. [redacted] se silnicí na parc. č. [redacted] vše v k. ú. Horní Lomná. Není u tohoto znaku rozhodné, zda toto spojení lze či nelze realizovat jiným způsobem (tato skutečnost se posuzuje až u znaku nutné komunikační potřeby), ale zda cesta v terénu fakticky představuje takovou možnou spojnicí.

Co se týče znaku nutné komunikační potřeby, Nejvyšší správní soud ve svém rozsudku sp. zn. 5 As 3/2009 ze dne 16. 3. 2010 uvádí, že „vedle nezbytného souhlasu vlastníka je podmínkou veřejného užívání soukromého pozemku též existence nutné a ničím nenahraditelné komunikační potřeby. Z dnešních hledisek posuzování legitimních omezení základních práv se totiž jedná o nezbytnou podmínku proporcionality omezení. Zjednodušeně řečeno, existují-li jiné způsoby, jak dosáhnout sledovaného cíle (zajištění komunikačního spojení nemovitostí), aniž by došlo k omezení vlastnického práva, je třeba dát před omezením vlastnického práva přednost těmto jiným způsobům“.

Dále platí, že je-li předmětná cesta jedinou přístupovou cestou byť jen pro jednu nemovitost ve vlastnictví osoby odlišné od vlastníka cesty, je znak nutné komunikační potřeby naplněn (rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 6 As 213/2015 – 14).

Silniční správní úřad došel k závěru, že tento znak je naplněn, a s odkazem na rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 1 As 213/2017-38 ze dne 24. 8. 2017 mezi pozemky, na které se nutná komunikační potřeba vztahuje, zahrnul mj. pozemky parc. [redacted] a [redacted] v k. ú. Horní Lomná. S tímto vymezením se však krajský úřad neztotožňuje, neboť výše uvedený rozsudek je na danou situaci nepřiléhavý. Tento rozsudek cituje komentář k zákonu o pozemních komunikacích, že při posuzování nutné komunikační potřeby není žádoucí spornou cestu „kouskovat“ na části; naopak při zkoumání všech znaků veřejně přístupné účelové komunikace by měly úřady vždy hodnotit cestu jako funkční celek (tj. od křižovatky ke křižovatce, od křižovatky po konec slepé cesty apod.). Zároveň však konstatuje, že uvedené východisko nemůže být uplatňováno bezvýjimečně; vždy je nutno vycházet z konkrétní situace. V případě řešeném soudem se jednalo o situaci, kdy bez vymezené části žalobcova pozemku by předmětná komunikace nemohla plnit současnou dopravní roli, stala by se totiž z obou stran slepou, neprůjezdnou pro některé druhy vozidel.

O takovou situaci se v tomto případě nejedná. Krajský úřad uvádí, že výše citované východisko lze uplatnit především tam, kde by rozhodnutí o určení (ne)existence veřejně přístupné účelové komunikace na určitém

pozemku mohlo mít potenciálně vliv na nutnou komunikační potřebu vlastníků pozemků podél celé cesty, která s cestou na předmětném pozemku tvoří funkční celek, tím, že by mohlo vyvolat pochybnosti o veřejném charakteru této celé cesty. Jde o případy, v nichž se i zbylé části cesty nacházejí na soukromých pozemcích. V daném případě je pozemek parc. č. [REDACTED] ve vlastnictví České republiky a o veřejném charakteru cesty na tomto pozemku není sporu. Případným rozhodnutím o neexistenci veřejně přístupné účelové komunikace na pozemku parc. č. [REDACTED] by tedy nemohla být dotčena nutná komunikační potřeba vlastníků pozemků parc. č. [REDACTED] a [REDACTED] (vše v k. ú. Horní Lomná). Ostatně v opačném případě by silniční správní úřad musel tyto vlastníky zahrnout do okruhu účastníků řízení, což neučinil, naopak usnesením č. j. MEJA 9271/2023 ze dne 7. 6. 2023 rozhodl, že tito vlastníci účastníky řízení nejsou.

Krajský úřad však došel k závěru, že nutná komunikační potřeba je zde v první řadě dána u vlastníků pozemku parc. č. [REDACTED] a na něm umístěné stavby parc. č. st. [REDACTED] k. ú. Horní Lomná. Z ortofotomapy, ze snímků z místního šetření ze dne 4. 10. 2023, jakož i z veřejně dostupných snímků na portálu mapy.cz je zřejmé, že vstoupit do objektu chaty parc. č. st. [REDACTED] lze pouze prostřednictvím komunikace vedoucí přes předmětný pozemek parc. č. [REDACTED] končící na pozemku parc. č. [REDACTED]. Pokud odvolatel v řízení uváděl, že vlastník této chaty disponuje osobním svolením odvolatele s užíváním cesty a jedná se o výprosu, pak tato výprosa může být kdykoli odvolána. Dokud nebude mít vlastník této chaty přístup k ní zajištěn majetkově či alespoň věcným břemenem, existuje u něj nutná komunikační potřeba.

Dále je dána nutná komunikační potřeba vlastníka pozemku parc. č. [REDACTED] v k. ú. Horní Lomná. Odvolatel tvrdí, že přístup na pozemek parc. č. [REDACTED] existuje přes pozemek parc. č. [REDACTED] ve vlastnictví téže osoby, Resort Lomná s.r.o., a to z pozemní komunikace na pozemku č. [REDACTED]. Jak již krajský úřad konstatoval výše, existuje-li jiný přístup k nemovitostem, není tu nutná komunikační potřeba. Z toho ale vyplývá požadavek, aby alternativní dopravní spojení již existovalo. Je možno požadovat jisté úpravy již existující alternativní cesty, budoucí uživatelé však nemohou být v rámci zkoumání podmínek existence veřejně přístupné účelové komunikace nuceni dosud neexistující alternativní spojení teprve vybudovat, aby mohlo až po takovém zakročení nahradit onu spornou komunikaci, u níž se nutná komunikační potřeba prokazuje.

Při místním šetření dne 4. 10. 2023 byla rovněž pořízena fotodokumentace pozemku parc. č. [REDACTED] ze směru od autobusové točny na silnici č. III/0151 sousedící s tímto pozemkem. Z fotodokumentace je patrné, že tento pozemek je svažitý, z tohoto směru přes něj nevede žádná komunikace až na pozemek parc. č. [REDACTED] a přístup na pozemek parc. č. [REDACTED] je dále komplikován stromy a keři. Tato skutečnost je patrná i z veřejně dostupných snímků lokality včetně leteckého snímku ve veřejné části katastru nemovitostí. Alternativní dopravní spojení k pozemku parc. č. [REDACTED] přes pozemek parc. č. [REDACTED] tedy v současnosti neexistuje a není možné nutit vlastníka těchto pozemků k jeho vybudování, neboť by se nejednalo jen o přiměřené úpravy nějaké již existující alternativní cesty.

Je-li předmětná cesta jedinou přístupovou cestou být jen pro jednu nemovitost ve vlastnictví osoby odlišné od vlastníka pozemku, na kterém se sporná část cesty nachází, je znak nutné komunikační potřeby naplněn. Krajský úřad proto uzavírá, že tento znak byl i zde naplněn.

Stěžejním pro rozhodnutí v dané věci je posouzení znaku souhlasu vlastníka s obecným užíváním cesty na jeho pozemku. Ohledně tohoto znaku krajský úřad uvádí, že postačuje i konkludentní souhlas vlastníka nebo jeho předchůdce, který pak zavazuje i právní nástupce tohoto vlastníka. Na druhou stranu podle rozsudku Nejvyššího správního soudu č. j. 1 As 76/2009 ze dne 22. 12. 2009 nelze konkludentní souhlas s veřejným užíváním účelové komunikace bez dalšího vyvodit z toho, že vlastník pozemku nebo jeho právní předchůdce účelovou komunikaci neoplotili nebo neoznačili jako soukromý pozemek se zákazem vstupu. Pro závěr, že se na určité nemovitosti taková veřejná komunikace nachází a vlastník konkludentně souhlasil

s jejím obecným užíváním, je tedy nutno prokázat, že pozemek byl vskutku využíván neuzavřeným okruhem osob, širokou veřejností, a to bez projeveného, tzv. kvalifikovaného nesouhlasu vlastníka pozemku.

Rovněž však platí, že pokud v době vzniku byla komunikace či cesta od počátku zamýšlena jejím původcem jako veřejně přístupná a takto byla se souhlasem vlastníka pozemku zřízena, byla cesta tímto způsobem věnována vlastníkem pozemku do obecného užívání.

V daném případě z učiněných zjištění vyplývá, že komunikace vedoucí po pozemku parc. č. [redacted], dále přes pozemek parc. č. [redacted] až na pozemek parc. č. [redacted], vše v k. ú. Horní Lomná, byla vybudována v roce 1971 z prostředků orgánů veřejné moci v obci Horní Lomná a přístup na komunikaci nikdy nebyl pro veřejnost omezen (viz vyjádření obce Horní Lomná ze dne 6. 9. 2023). Cesta dlouhodobě sloužila jako přístup k Sokolské chatě, sloužící široké veřejnosti jako ubytovací zařízení a restaurace (viz např. <https://m.facebook.com/100063829971036/>). Sám odvolatel, který pozemek parc. č. [redacted] nabyl kupní smlouvou v roce 2012, uvádí, že Sokolská chata přestala sloužit veřejnosti nejpozději od února 2017. Odvolatelem i jeho právními předchůdci tedy byl v minulosti nepochybně dán konkludentní souhlas s obecným užíváním komunikace na pozemku parc. č. [redacted] v k. ú. Horní Lomná, a tento souhlas nelze vzít zpět.

Na druhou stranu tak jako účelová komunikace za určitých okolností přirozeně vzniká, stejně tak přirozeně může dojít i k jejímu zániku, přestože samotný způsob zániku účelové komunikace ze zákonné úpravy účelových komunikací výslovně nevyplývá. K tomu dochází především tak, že zanikne účel, pro nějž vznikla, např. zanikla nemovitost, kterou účelová komunikace obsluhovala, nebo účelová komunikace přestala plnit nutnou komunikační potřebu, neboť zde byla jiná alternativní přístupová cesta k nemovitosti (k tomu blíže rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 2 As 337/2016-64).

Odvolatel argumentuje právě tím, že cesta na jeho pozemku parc. č. [redacted] vyšla pokojně z obecného užívání ukončením provozu Sokolské chaty v roce 2017 a její následnou demolicí. Krajský úřad však konstatuje, že sama komunikace na výše uvedeném pozemku tímto nezankla. Stejně tak nezankly pozemek parc. č. [redacted] ani stavba chaty parc. č. st. [redacted] v k. ú. Horní Lomná, pro jejichž vlastníky předmětná komunikace nadále představuje naplnění jejich nutné komunikační potřeby. Silniční správní úřad v této souvislosti poukázal na to, že Sokolská chata byla zbourána se záměrem nahradit ji jinou stavbou, o které je u stavebního úřadu řízení přerušeno do vyřešení této projednávané věci.

Dále i když je na tento případ nepřiléhavý rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 1 As 213/2017-38 ze dne 24. 8. 2017, jak krajský úřad rozebral výše, lze zde přiměřeně použít závěry rozsudku Krajského soudu v Brně č. j. 30 A 43/2020-180 ze dne 31. 1. 2022 ve spojení s rozsudkem Nejvyššího správního soudu č. j. 9 As 36/2022-60. Krajský soud v Brně tezi o nutnosti zkoumat cestu v celé její délce (tj. od křižovatky ke křižovatce, od křižovatky po konec slepé cesty apod.) jako jeden funkční celek vztáhl i na znak souhlasu vlastníka s obecným užíváním. Příklad řešený Krajským soudem v Brně byl specifický tím, že sporná vyasfaltovaná plocha na pozemku žalobců vypadá na první pohled jako součást ulice (se stejným asfaltovým povrchem) a ulice zde působí zcela jedolitě. I v nyní projednávaném případě cesta na pozemku odvolatele parc. č. [redacted] plynuje navazuje na veřejnou komunikaci na pozemku parc. č. [redacted] má s ní společný stejný vyasfaltovaný povrch a tvoří s ní jednotný funkční celek. A stejně jako trvá veřejný status komunikace na pozemku parc. č. [redacted] nezankl tak ani veřejný status komunikace na pozemku odvolatele parc. č. [redacted].

Vzhledem k tomu, že zde byly naplněny všechny čtyři znaky veřejně přístupné účelové komunikace a tento stav trvá, krajský úřad souhlasí se závěrem silničního správního úřadu, že na pozemku parc. č. [redacted] v k. ú. Horní Lomná se nachází veřejně přístupná účelová komunikace ve smyslu ust. § 7 odst. 1 zákona

o pozemních komunikacích. Krajský úřad má pouze formální výhradu k výroku napadeného rozhodnutí. Odvolatel totiž v závěru své žádosti o určení právního vztahu navrhol, aby silniční správní úřad deklaroval neexistenci veřejně přístupné účelové komunikaci na pozemku parc. č. [redacted] v k. ú. Horní Lomná. Přesnější by tedy bylo tuto žádost zamítnout. Avšak vzhledem k tomu, že se odvolatel jednak v žádosti obecně domáhal určení právního vztahu v popsané věci a jednak zároveň specifikoval, jak by mělo být dle něj rozhodnuto, je z výroku napadeného rozhodnutí zřejmé, jak bylo o žádosti rozhodnuto, a nejedná se tedy o vadu zakládající nezákonnost napadeného rozhodnutí.

K dosud nevypořádaným námitkám krajský úřad uvádí:

V první řadě je nutno zdůraznit, že odůvodnění rozhodnutí správního orgánu I. stupně a odůvodnění rozhodnutí odvolacího orgánu tvoří společný celek. Pokud tedy odvolatel poukazuje na nedostatečnost nebo nesprávnost odůvodnění napadeného rozhodnutí ohledně nutné komunikační potřeby, zániku účelové komunikace atd., krajský úřad odkazuje na odůvodnění tohoto rozhodnutí o odvolání.

Pokud odvolatel namítá, že silniční správní úřad neuvádí, z čeho zjistil skutečnost uvedenou na str. 3 napadeného rozhodnutí, že posuzovaná komunikace se nachází nejen na pozemku odvolatele č. [redacted], ale také na pozemcích parc. č. [redacted] a [redacted] pak krajský úřad odkazuje na posouzení prvního a druhého znaku veřejně přístupné účelové komunikace na str. 3 a 4 napadeného rozhodnutí, kde silniční správní úřad konkretizoval zdroje tohoto zjištění. Krajský úřad pouze v souladu se svými předchozími závěry upřesňuje, že předmětem tohoto řízení je zkoumání existence veřejně přístupné účelové komunikace na pozemku parc. č. [redacted] v k. ú. Horní Lomná, nicméně tuto otázku je nutno posoudit v kontextu celé komunikace, jejíž součástí je i komunikace na předmětném pozemku.

Dále pokud odvolatel namítá, že silniční správní úřad nevyslechl žádného z žadatelem navržených svědků a vůbec se nevypořádal s tvrzeními žadatele, že přístup na pozemek odpůrce přes pozemek žadatele není veřejně užíván již minimálně od roku 2017, pak nezbyvá než konstatovat, že podle § 52 správního řádu není správní orgán návrhy účastníků na provedení důkazů vázán, vždy však provede důkazy, které jsou potřebné ke zjištění stavu věci. Skutečnost, že od roku 2017 došlo k ukončení provozování Sokolské chaty, nikdo z účastníků řízení nerozporoval, a taktéž silniční správní úřad i krajský úřad ji hodnotí jako nespornou. Na trvání existence předmětné komunikace i jejího veřejného charakteru však tato skutečnost nemá vliv, jak krajský úřad osvětlil výše. Navržený výslech svědků k této otázce je proto nadbytečný.

Co se týče námítky, že žádné důkazy listinami či předloženými fotografiemi ve správním řízení provedeny nebyly, krajský úřad uvádí, že pokud byly tyto listiny a fotografie zařazeny do spisu mezi podklady rozhodnutí a účastníci měli možnost se k nim před vydáním napadeného rozhodnutí vyjádřit, pak nebyli nijak kráceni na svých procesních právech a formální neprovedení důkazu listinou ve smyslu § 53 odst. 6 správního řádu neznamená, že z těchto listin nelze jako z důkazu vycházet, a rovněž se nejedná o vadu řízení zakládající nezákonnost rozhodnutí.

Odvolatel také namítá, že silniční správní úřad nepřistoupil k výsledku účastníků řízení, přesto však z jejich tvrzení (která nejsou důkazy) zcela evidentně vyvozoval určité závěry. K této námitce krajskému úřadu nezbyvá než zopakovat, že podle § 141 odst. 4 správního řádu v tomto řízení správní orgán může též vzít za svá skutková zjištění shodná tvrzení účastníků. Pokud odvolatel poukazuje na rozpornost tvrzení účastníků řízení, pak účastníci řízení se zde neshodují převážně v právním hodnocení věci, ve skutkových zjištěních podstatných pro rozhodnutí v dané věci, jak krajský úřad rozebral výše, jsou však ve shodě, a pokud se v něčem rozcházejí (možnost alternativní cesty přes pozemek parc. č. [redacted], zjistil silniční správní úřad skutkový stav jiným způsobem (místním ohledáním).

Konečně pokud odvolatel namítá, že silniční správní úřad zcela chybně hodnotí zpevněnou cestu na pozemku odvolatele jako stavbu v občanskoprávním smyslu, která se má nacházet ve vlastnictví obce Horní Lomná, pak krajský úřad uvádí, že vlastnictví cesty na předmětném pozemku není rozhodné pro určení existence veřejně přístupné účelové komunikace, rozhodný je souhlas vlastníka s obecným užíváním pozemku jako cesty. Nicméně byla-li cesta na pozemku zřízena jako veřejná a vlastník pozemku s tím byl srozuměn, byla daná část pozemku vlastníkem věnována do obecného užívání.

Z těchto důvodů krajský úřad podané odvolání zamítl a napadené rozhodnutí potvrdil.

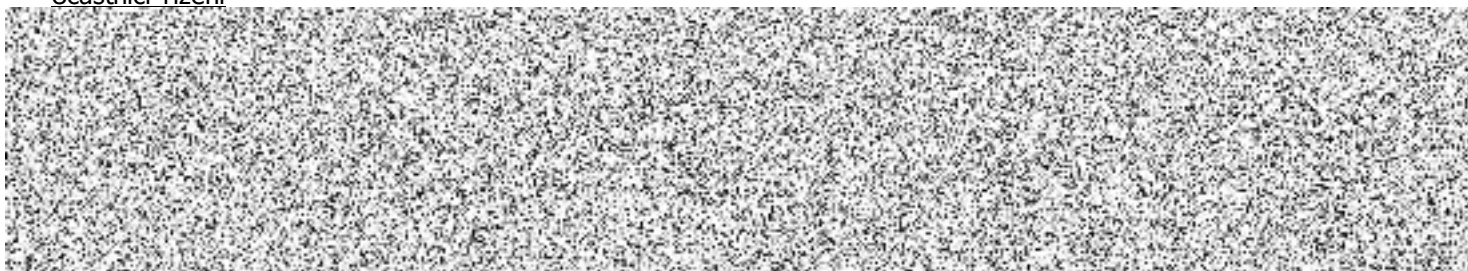
Poučení

Podle ust. § 91 odst. 1 správního řádu se proti tomuto rozhodnutí odvolacího správního orgánu nelze dále odvolat.

Mgr. Jan Dospiva
právník oddělení silničního hospodářství a správy dopravy

Rozdělovník

Účastníci řízení

Na vědomí

Městský úřad Jablunkov (při vrácení spisu po nabytí právní moci rozhodnutí)